

120. rocznica śmierci Ferdynanda Weigla

2021-06-28

W poniedziałek, 28 czerwca, minęła 120. rocznica śmierci Ferdynanda Weigla, byłego prezydenta Krakowa, patrona jednej z ulic w naszym mieście. Z tej okazji na jego grobie na cmentarzu Rakowickim zapłonął znicz od władz miasta Krakowa.

Ferdynand Weigel był doktorem prawa, adwokatem, politykiem, posłem do Sejmu Krajowego we Lwowie i Rady Państwa w Wiedniu. Urodził się w 1826 roku we Lwowie, pochodził ze znanej krakowskiej rodziny. Studiował prawo na Uniwersytecie we Lwowie. W 1853 roku przeniósł się do Krakowa i tu założył kancelarię adwokacką.

W latach 1855–1865 pełnił obowiązki sekretarza Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pomimo złożonego egzaminu habilitacyjnego i nadania mu przez Wydział Prawa w 1862 roku stopnia docenta, nie otrzymał jednej z prawniczych katedr: Ministerstwo Wyznań i Oświecenia Publicznego odmówiło zatwierdzenia habilitacji. Na negatywnej decyzji ministerstwa zaważyła społeczna działalność Weigla, który obok Józefa Dietla był jednym z głównych orędowników powrotu wykładowego języka polskiego.

W 1866 roku wszedł do Rady Miejskiej. W 1867 roku został posłem do Sejmu Krajowego we Lwowie. Od 1873 roku był posłem również w Radzie Państwa w Wiedniu. Od 1872 roku zajmował stanowisko wiceprezydenta, a po ustąpieniu Mikołaja Zybkiewicza został 17 lutego 1881 roku prezydentem.

Kontynuował inwestycje rozpoczęte przez poprzedników, takie jak: budowa wodociągów miejskich i zasypanie koryta Starej Wisły, zabezpieczenie taniego i dobrego oświetlenia dla miasta, budowa gmachów użyteczności publicznej, organizacja Muzeum Narodowego, dalsze usprawnienie działalności magistratu i służb miejskich.

Szczególnie zaangażował się w organizację uroczystych obchodów dwusetnej rocznicy odsieczy wiedeńskiej – uroczystości miały charakter nie tylko patriotyczny, ale również demokratyczny, prezydent do udziału zaprosił liczną delegację chłopów. Podczas swojego urzędowania nie potrafił skutecznie przekonać do swoich działań znacznej części Rady, również gorzej niż jego poprzednicy radził sobie z organizacją działalności magistratu. To oraz jego demokratyczno-liberalne poglądy stały się powodem krytyki konserwatystów, w wyniku której 6 listopada 1884 roku zrezygnował ze stanowiska prezydenta przed końcem kadencji. Po ustąpieniu nadal aktywnie działał w Radzie Miejskiej, w Sejmie Krajowym i Radzie Państwa, prowadząc jednocześnie kancelarię adwokacką.

Zmarł 28 czerwca 1901 roku we Lwowie, pochowano go na cmentarzu Rakowickim. Patronuje jednej z krakowskich ulic.